

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2006

N:o 538—543

SISÄLLYS

N:o		Sivu
538	Laki henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun lain 14 ja 19 §:n muuttamisesta	1593
539	Lannoitevalmistelaki	1595
540	Laki ilmailulain muuttamisesta	1608
541	Tasavallan presidentin asetus Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista	1610
542	Valtioneuvoston asetus poronhoitovuodelta 2006/2007 maksettavasta eläinکوhtaisesta tuesta ..	1612
542	Valtioneuvoston asetus poronhoitovuodelta 2006/2007 maksettavasta eläinکوhtaisesta tuesta (Saamenkielinen käännös)	1614
543	Maa- ja metsätalousministeriön asetus vuoden 2006 metsänhoitomaksun perusteesta	1616

N:o 538

Laki

henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun lain 14 ja 19 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa 22 päivänä elokuuta 2003 annetun lain (761/2003) 14 §:n 5 kohta ja 19 §:n 1 momentin 12 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 256/2006, sekä

lisätään 14 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 594/2005 ja mainituissa laissa 256/2006, uusi 6 kohta ja 19 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 594/2005 ja 256/2006, uusi 13 kohta seuraavasti:

14 §

Muiden viranomaisten tietojen luovuttaminen poliisille suora käyttöisellä tallettamalla tai konekielissä muodossa tallettamista varten

Poliisiin henkilörekistereihin voivat, siten kuin rekisterinpitäjän kanssa sovitaan, suora käyttöisellä tallettamalla tai konekielissä muodossa tallettamista varten luovuttaa:

5) Metsähallituksen erätarkastaja toimivaltansa kuuluvassa erävalvonnassa kirjattuja tarpeellisia toimenpidetietoja;

6) Etelä-Suomen lääninhallitus rahankerä-

yslaissa säädettyjen rahankeräysten lupa- ja valvontatehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja lupahakemuksista, luvista, lupien peruttamisista, varoituksista, tilityksistä sekä luvan hakijoista ja saajista, rahankeräysten käytännön toimeenpanijoista ja näiden vastuuhenkilöistä sekä tarkastustoimenpiteistä.

19 §

Tietojen luovuttaminen muille viranomaisille

Poliisi saa luovuttaa muista poliisin henkilörekistereistä kuin 30 §:ssä tarkoitettua Europol-tietojärjestelmästä ja 31 §:ssä tarkoi-

LA 42/2006
HaVM 10/2006
EK 21/2006

85—2006

895029

tetusta kansallisesta Schengen-tietojärjestelmästä salassapitosäännösten estämättä teknisen käyttöyhteyden avulla tai konekielisessä muodossa tietoja, jotka ovat tarpeen:

12) Metsähallituksen erätarkastajalle toimivaltaansa kuuluvassa erävalvonnassa;

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

13) Etelä-Suomen lääninhallitukselle rahankeräyslaissa sille säädettyjä lupa- ja valvontatehtäviä varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

N:o 539

Lannoitevalmistelaki

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Tämän lain tavoitteena on kasvintuotannon sekä elintarvikkeiden ja ympäristön laadun turvaamiseksi edistää hyvälaatuisten, turvallisten ja kasvintuotantoon sopivien lannoitevalmisteiden tarjontaa, sellaisiksi soveltuvien sivutuotteiden hyötykäyttöä sekä riittävien tietojen antamista lannoitevalmisteista niiden ostajille ja käyttäjille.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan lannoitevalmisteiden ja soveltuvien osin niiden raaka-aineiden valmistukseen markkinoille saattamista varten, markkinoille saattamiseen, käyttöön, kuljet-

tamiseen, maahantuontiin sekä maastaviintiin. Tämä laki koskee soveltuvien osin myös lannoitevalmisteiden valmistusta omaan käyttöön.

Tätä lakia sovelletaan myös lannoitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003 (*lannoiteasetus*) valvontaan ja muuhun sen edellyttämään täytäntöönpanoon.

Tätä lakia sovelletaan myös muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystieteellistä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (*sivutuoteasetus*) valvontaan ja muuhun sen edellyttämään täytäntöönpanoon siltä osin kuin se koskee lannoitevalmisteita.

Tätä lakia ei sovelleta:

1) tutkimuslaitoksissa tehtäviin tieteellisiin tai tuotekehityksellisiin tarkoituksiin tehtäviin kokeisiin;

2) Suomen kautta tullaamatta kuljetettaviin lannoitevalmisteisiin;

3) sellaisiin biokaasu- ja kompostointilaitoksiin tai muihin vastaaviin laitoksiin, jotka

HE 71/2005
MmVM 3/2006
EV 51/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 2003/2003 (32003R2003); EYVL N:o L 304, s. 1
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1774/2002 (32002R1774); EYVL N:o L 273, s. 1

käsittelevät orgaanisia materiaaleja ja joiden lopputuotteet eivät sovellu lannoitevalmisteksi tai sen raaka-aineeksi, vaan ne sijoitetaan ympäristölainsäädännön nojalla hyväksytyille kaatopaikalle tai poltetaan hyväksytyssä polttolaitoksessa; eikä

4) vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa (719/1994) tarkoitettuun kuljetukseen.

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Lannoitevalmisteita, lannoitevalmisteiden raaka-aineita sekä sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettäviä kemikaaleja, niiden valmistusta, varastointia, pakkausta ja maahan tuontia koskevista vaatimuksista on voimassa sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, mitä kemikaalilaissa (744/1989) ja laissa vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005) on säädetty.

Lannoitevalmisteiden raaka-aineita ja sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettäviä sivutuotteita, niiden käsittelyä, käyttöä ja hävittämistä koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi terveydensuojelulaissa (763/1994), ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa (1072/1993) ja maa-aineslaissa (555/1981) sekä Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93. Kasvipärisiä lannoitevalmisteita ja niiden raakaaineita koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi kasvinterveyden suojelemisesta annetussa laissa (702/2003). Eläimistä saatavia lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi eläintautilaissa (55/1980) ja maahan tuontia koskevista vaatimuksista säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetussa laissa (1192/1996).

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *lannoitevalmisteella* lannoitteita, kalki-

tusaineita, maanparannusaineita, kasvualueita, mikrobivalmisteita sekä lannoitevalmisteena sellaisenaan käytettäviä sivutuotteita;

2) *lannoitteella* aineita ja valmisteita, jotka on tarkoitettu edistämään kasvien kasvua tai parantamaan sadon laatua ja joiden vaikutus perustuu kasvinravinteisiin taikka muihin kasveille, ihmisille tai eläimille hyödyllisiin aineisiin;

3) *EY-lannoitteella* sellaisia lannoitteita, jotka on lueteltu lannoiteasetuksen liitteissä, jotka täyttävät sanotussa asetuksessa edellytetyt vaatimukset sekä merkintä- ja pakkaussääntöjä, jotka on varustettu ”EY-LANNOITE”-merkinnällä;

4) *kalkitusaineella* epäorgaanisia ja orgaanisia pääosin kalsiumia tai magnesiumia tai molempia alkuaineita sisältäviä aineita tai valmisteita, jotka esiintyvät yleensä oksideina, hydroksideina, karbonaateina tai silikaatteina ja jotka pääasiassa on tarkoitettu poistamaan maan happamuutta;

5) *maanparannusaineella* aineita, joita lisätään maahan sen fysikaalisten ominaisuuksien ylläpitämiseksi ja parantamiseksi tai lisäämään maan biologista toimintaa;

6) *kasvualueella* kasvien kasvatukseen tarkoitettuja teknisesti käsiteltyjä kiinteitä tai nestemäisiä aineita, joihin on tai voi olla lisätty muita lannoitevalmisteita;

7) *mikrobivalmisteella* tuotteita, jotka sisältävät yhtä tai useampaa tunnettua mikrobikantaa, jolla on todettu olevan kasvilaji- tai kasviryhmäkohtainen kasvien kasvua tai ravinnonottoa parantava vaikutus;

8) *sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettävällä sivutuotteella* lannoitevalmisteena käytettävää teollisuus-, poltto- tai tuotantolaitosten, biokaasu- tai kompostointilaitosten taikka muiden laitosten sekä jätevedenpuhdistamojen tai muun vastaavan toiminnan yhteydessä syntyviä tuotteita;

9) *haitallisella aineella, tuotteella ja eliöllä* sellaisia lannoitevalmisteissa tai niiden raaka-aineissa esiintyviä aineita, tuotteita tai eliöitä, jotka voivat aiheuttaa terveydellistä tai muuta haittaa tai vaaraa ihmisille, eläimille, kasveille, maaperälle taikka muulle ympäristölle;

10) *teknisellä käsittelyllä* kompostointia, mädätystä, seulontaa, jauhamista, jyrsimistä, kuumentamista, kuivaamista, rakeistamista, pakkaamista tai sekoittamista muiden aine-

den kanssa ja muuta vastaavaa valmisteen tuotteistamiseksi tehtyä käsittelyä;

11) *markkinoille saattamisella* lannoitevalmisteiden hallussa pitämistä niiden myyntiä varten, mukaan lukien varastointi ja tarjoaminen, tai muuta kolmansille osapuolille joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa varten, sekä myyntiä ja muita siirtomuotoja;

12) *maahantuonnilla* tuontia muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista lukuun ottamatta lain 40 §:ää, jossa maahantuonnilla tarkoitetaan myös tuontia muista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen;

13) *maastaviennillä* vientiä muihin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioihin;

14) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattitoimintaansa liittyen valmistaa, teknisesti käsittelee, saattaa markkinoille, kuljettaa, käyttää, tuo maahan tai vie maasta lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita;

15) *omavalvonnalla* toiminnanharjoittajan omaa valvontajärjestelmää, jonka tarkoituksena on varmistaa, että lannoitevalmiste ja sen käsittely täyttää niille asetetut vaatimukset.

Mitä tässä laissa säädetään Euroopan yhteisöstä tai Euroopan unionin jäsenvaltioista koskee myös Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen edellyttämässä laajuudessa Euroopan talousaluetta ja sen jäsenvaltioita.

2 luku

Lannoitevalmisteita koskevat säännökset

5 §

Yleiset vaatimukset

Lannoitevalmisteiden on oltava tasalaatuisia, turvallisia ja käyttötarkoitukseensa sopivia ja niiden tulee täyttää lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa ja tässä laissa sekä sen nojalla annetuissa säädöksissä asetetut vaatimukset. Lannoitevalmiste ei saa sisältää sellaisia määriä haitallisia aineita, tuotteita tai eliöitä, että sen käyttöohjeiden mukaisesta käytöstä voi aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kas-

vien terveydelle taikka ympäristölle. Lannoitevalmisteiden raaka-aineiden tulee olla turvallisia ja sellaisia, että niistä valmistetut lannoitevalmisteet täyttävät niille asetetut vaatimukset.

Toiminnanharjoittajalla on oltava asianmukaiset tilat, laitteet ja kalusto lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden valmistukseen, säilytykseen ja kuljetukseen. Toiminnanharjoittajan on noudatettava riittävää huolellisuutta ja varovaisuutta lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden käsittelyssä, käytössä, kuljetuksessa ja varastoinnissa terveys-, turvallisuus- ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi.

Yli 28 painoprosenttia ammoniumnitraattityyppiä sisältävien lannoitevalmisteiden tulee täyttää lannoiteasetuksen IV luvussa asetetut vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden laatu-, käsittely-, käyttö-, kuljetus- ja varastointivaatimuksista sekä räjähdys- ja palovaarallisia lannoitevalmisteita koskevista erityisvaatimuksista.

6 §

Lannoitevalmisteiden tyyppinimi

Vain sellaisia lannoitevalmisteita, joiden tyyppinimi kuuluu joko kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon tai EY-lannoitteiden osalta lannoiteasetuksen liitteenä julkaistavaan Euroopan yhteisön (EY) lannoitetyyppien luetteloon, saa tuoda maahan, saattaa markkinoille tai valmistaa markkinoille saattamista varten.

Kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon voidaan lisätä uusi tyyppinimi:

1) jos siihen kuuluvat lannoitevalmisteet sisältävät ravinteita siinä määrin, että niistä on hyötyä kasveille, tai jos siihen kuuluvien lannoitevalmisteiden muut ominaisuudet parantavat merkittävästi kasvien kasvua tai kasvuolosuhteita;

2) jos siihen kuuluvat lannoitevalmisteet voidaan analysoida ja niistä voidaan ottaa näytteet EY:n lainsäädännön mukaisella menetelmällä tai, jos EY:n lainsäädäntöä ei ole, kansainvälisesti hyväksytyllä standardimene-

telmällä taikka jos sellaistaakaan ei ole, yhtä pätevällä lannoitevalmisteiden analysointiin ja näytteenottoon validoidulla menetelmällä;

3) jos tyyppinimi on asiallinen eikä se ole hyvän tavan vastainen tai harhaanjohtava.

7 §

Lannoitevalmisteen tyyppinimen hakeminen

Lannoitevalmisteen uuden tyyppinimen sisällyttämistä kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon tai EY:n lannoite-tyyppien luetteloon haetaan Elintarviketurvallisuusvirastolta. Hakemukseen, joka koskee uuden tyyppinimen lisäämistä kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon, on liitettävä seuraavat tiedot:

1) ehdotus uudeksi tyyppinimeksi ja sen perustelut;

2) kuvaus valmistusprosessista;

3) selvitys pääasiallisesti käytettävistä raaka-aineista ja niiden alkuperästä;

4) selvitys keskeisestä kemiallisesta ja biologisesta koostumuksesta sekä fysikaalisista ominaisuuksista;

5) näytteenotto- ja analyysimenetelmät keskeisten ominaisuuksien mittaamiseksi;

6) suositeltava käyttömäärä, käyttöohjeet ja käyttöä rajoittavat tekijät sekä varastointi-ominaisuudet, ottaen huomioon terveys-, turvallisuus- ja ympäristöhaittojen ehkäiseminen; ja

7) hakijan yhteystiedot.

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää tyyppinimen hyväksymisestä kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annettavassa kansallisessa lannoitevalmisteiden tyyppinimiluettelossa on tyyppinimikohtaiset tiedot vaadittavista valmistusmenetelmistä, keskeisistä raaka-aineista, ravinteista ja niiden ilmoitustavasta, ravinteiden muodosta ja liukoisuudesta sekä kasvien kasvua ja rakennetta parantavista tai kasvuolosuhteita edistävästä ominaisuuksista.

Elintarviketurvallisuusvirasto laatii lausunnon tyyppinimen lisäämisestä EY:n lannoite-tyyppien luetteloon ja toimittaa sen maa- ja metsätalousministeriölle Euroopan yhteisön komissiolle toimittamista varten.

Hakemusmenettelystä voidaan säätää tar-

kemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

8 §

Merkintä- ja pakkausvaatimukset

Lannoitevalmisteessa, joka saatetaan markkinoille, on oltava tuoteseloste. Tuoteselosteessa on annettava kirjallisesti tiedot lannoitevalmisteen tyyppi- ja kaupanimestä, ominaisuuksista, käytöstä, koostumuksesta, valmistajasta ja maahantuojasta. Tuoteselosteessa voidaan antaa myös muita tietoja, jos ne ovat yksiselitteisiä, mitattavissa ja perusteltavissa eivätkä ne voi johtaa lannoitevalmisteen lopullista käyttäjää harhaan. Tuoteseloste on painettava tai kiinnitettävä lannoitevalmistepakkaukseen. Irtotavarassa tuoteseloste voidaan kuitenkin liittää lannoitevalmisteen mukana seuraaviin asiakirjoihin ja sen tulee olla helposti saatavilla valvontaa varten. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tuoteselosteessa annettavien tietojen tarkemmasta sisällystä ja ominaisuuksien sallituista poikkeamista.

Markkinoille saatettavien, maahan tuotavien ja maasta vietävien lannoitevalmisteiden on oltava turvallisesti ja tuotteen ominaisuudet huomioon ottaen asianmukaisesti pakattuja. Pakkaamaton irtotavarana toimitettava lannoitevalmiste on kuljetettava ja säilytettävä kuljetuksen aikana asianmukaisesti, turvallisesti ja käyttötarkoitukseen sopivasti. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset lannoitevalmisteiden pakkaamisesta, pakkauksen sulkeamisesta sekä pakkaamattomien lannoitevalmisteiden toimittamisesta lopulliselle käyttäjälle.

Lannoitevalmisteiden merkintä- ja pakkausvaatimuksista on lisäksi noudatettava lannoiteasetuksen ja sivutuoteasetuksen vaatimuksia. Markkinoille saatettavien EY-lannoitteiden fosfori-, kalium-, kalsium-, natrium-, magnesium- ja rikki-pitoisuus on ilmoitettava tuoteselosteessa alkuaineina, mutta ne voidaan lisäksi ilmoittaa oksideina lannoiteasetuksen 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

9 §

Tilapäiset rajoitukset

Jos on perusteltua syytä olettaa, että lannoitevalmiste tai sen raaka-aine voi aiheuttaa merkittävää vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle, maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tilapäisesti kieltää niiden valmistus, markkinoille saattaminen, käyttö ja maahantuonti tai rajoittaa niitä sekä määrätä kielletyt lannoitevalmisteet poistettaviksi markkinoilta ja maatilojen varastoista.

3 luku

Toiminnan harjoittaminen

10 §

Toiminnan harjoittaminen

Toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa siten, että toiminnalle 5 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset täyttyvät ja että toiminnasta ei aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle.

11 §

Ilmoitusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on tehtävä Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallinen ilmoitus toiminnastaan, toiminnassa tapahtuvista olennaisista muutoksista ja toiminnan lopettamisesta. Ilmoitus on tehtävä ennen ilmoitettavan toiminnan aloittamista ja siihen on liitettävä kuvaus toiminnan järjestämisestä. Ilmoitusvelvollisuus ei kuitenkaan koske toiminnanharjoittajia, jotka harjoittavat yksinomaan tukku- tai vähittäiskauppatoimintaa taikka yksinomaan varastoivat, kuljettavat tai käyttävät lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita, ellei lannoiteasetuksen tai sivutuoteasetuksen säännöksissä edellytetä ilmoittamista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset ilmoituksen sisällöstä ja tekemisestä.

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa tai

käsittelee teknisesti lannoitevalmisteita, on varattava valvontaviranomaiselle tilaisuus tarkastuksen suorittamiseen ennen toiminnan aloittamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kerran vuodessa Elintarviketurvallisuusvirastolle sen antamien ohjeiden mukaisesti tiedot lannoitevalmisteiden valmistusmääristä ja tyyppi- ja kauppanimistä, lannoitevalmisteiden valmistukseen käytetyistä raaka-aineista ja niiden alkuperästä sekä markkinoille saatetuista, maahantuotavista ja maastavietävistä lannoitevalmisteista ja niiden määristä sekä tarvittaessa niiden käyttökohteista.

12 §

Velvollisuus tiedoston pitämiseen

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa tai teknisesti käsittelee markkinoille saattamista varten, saattaa markkinoille, tuo maahan tai vie maasta lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita, on pidettävä toiminnastaan ajan tasalla olevaa tiedostoa, josta on voitava vaikeuksitta selvittää valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Tiedostoon on merkittävät lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden ostot ja alkuperä, kuinka paljon lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita on teknisesti käsitelty ja valmistettu, lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden myynnit ja muut luovutukset sekä varastointipaikat. Tiedostoon on lisäksi merkittävä maahan tuotujen ja maasta vietyjen lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden määrät. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tiedoston sisällöstä ja järjestämisestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun toiminnanharjoittajan on lannoitevalmisteiden jäljitettävyyden varmistamiseksi säilytettävä valvontaa varten tarpeelliset tiedot lannoitevalmisteiden alkuperästä ja luovuttamisesta. Näiden tietojen on oltava toimivaltaisen viranomaisen tarkistettavissa niin kauan kuin lannoitevalmistetta toimitetaan markkinoille ja tämän jälkeen viiden vuoden ajan siitä, kun toiminnanharjoittaja on lopettanut lannoitevalmisteen toimittamisen.

Tiedostonpitovelvollisuus ei koske toimin-

nanharjoittajia, jotka harjoittavat yksinomaan tukku- tai vähittäiskauppatoimintaa taikka yksinomaan varastoivat, kuljettavat tai käyttävät lannoitevalmisteita, ellei lannoiteasetuksen tai sivutuoteasetuksen säännöksissä edellytetä tiedostonpitoa.

13 §

*Oma-
valvontavelvollisuus*

Toiminnanharjoittajan on tunnettava lannoitevalmisteiden laadun kannalta kriittiset valmistus- ja käsittelyvaiheet, jotta toiminnasta ei aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Toiminnanharjoittajan on valvottava säännöllisesti valmistuksen ja käsittelyn kriittisiä vaiheita (*omavalvonta*).

Oma-
valvontavelvollisuus ei koske toiminnanharjoittajaa, joka yksinomaan kuljettaa tai käyttää lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita, jollei lannoiteasetus tai sivutuoteasetus sitä edellytä. Oma-
valvonnasta on laadittava kirjallinen suunnitelma, joka on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että valmistukseen ja käsittelyyn osallistuvat työntekijät ovat tietoisia oma-
valvonnasta.

Elintarviketurvallisuusvirasto on velvollinen antamaan neuvoja oma-
valvontasuunnitelman laatimisessa ja toteuttamisessa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, miten oma-
valvonta on järjestettävä ja päivitettävä.

14 §

Hyväksytyt laitokset

Orgaanisia lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita valmistavan, teknisesti käsittelevän tai varastoivan toiminnanharjoittajan on oltava Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymä ennen kuin se aloittaa toimintansa (*hyväksytyt laitokset*). Hyväksymistä koskevaan hakemukseen, joka koskee muuta kuin sivutuoteasetuksen nojalla hyväksyttävää laitosta, on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) selvitys laitoksesta ja sen toiminnasta;
- 2) selvitys käytettävistä raaka-aineista ja lopputuotteista sekä niiden käyttökohteista;

3) laitoksen kirjallinen oma-
valvontasuunnitelma;

4) ajankohta, jolloin laitos tai sen muutos on tarkoitettu ottaa käyttöön;

5) ympäristölupa tai sitä koskeva hakemus; ja

6) hakijan yhteystiedot.

Hyväksytyt laitokset on haettava uutta hyväksymistä, jos se muuttaa toimintaansa huomattavasti.

Laitos on hyväksyttävä, jos se toiminnaltaan, rakenteiltaan ja varustukseltaan täyttää sivutuoteasetuksessa sekä tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä asetetut vaatimukset. Hyväksyminen voidaan antaa määräajaksi. Hyväksytyille laitoksille voidaan asettaa sen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja muita ehtoja, jos toiminnasta voi aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Hyväksytyille laitoksille on annettava rekisterinumero.

Eläimistä saatavien lannoitevalmisteiden valmistusta ja käsittelyä harjoittavien laitosten hyväksymisestä säädetään sivutuoteasetuksessa.

Laitoksen hyväksymistä koskevassa hakemuksessa annettavien tietojen tarkemmasta sisällöstä ja hakemusmenettelystä voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

15 §

*Hyväksytyt laitokset
omavalvontaraportti*

Hyväksytyt laitokset on laadittava vuosittain oma-
valvontaraportti, josta käy ilmi kriittisten valmistus- ja käsittelyvaiheiden valvonnan tulokset sekä oma-
valvonnassa havaitut ongelmat ja puutteet sekä se, kuinka ne on ratkaistu. Oma-
valvontaraportti on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle viimeistään valvontavuotta seuraavan kalenterivuoden maaliskuun loppuun mennessä. Hyväksytyt laitokset on lisäksi ilmoitettava välittömästi Elintarviketurvallisuusvirastolle kaikista toiminnan poikkeavuuksista, jotka merkittävästi vaikuttavat lopputuotteen laatuun.

Laitoksen vuosittaisessa oma-
valvontaraportissa ilmoitettavien tietojen tarkemmasta sisällöstä voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

4 luku

Viranomaiset

16 §

Yleinen ohjaus ja valvonta

Lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen ja tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle.

17 §

Valvontaviranomaiset

Lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen ja tämän lain täytäntöönpanosta sekä lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen ja tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta ja valvonnan järjestämisestä vastaa Elintarviketurvallisuusvirasto. Elintarviketurvallisuusvirasto käyttää valvonnassa apunaan työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoja. Lannoitevalmisteiden maahantuontia ja maastavientiä valvoo Elintarviketurvallisuusviraston ohella tullilaitos.

Tullilaitoksen suorittamasta valvonnasta säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

18 §

Valtuutetut tarkastajat

Sen lisäksi, mitä 17 §:ssä säädetään, Elintarviketurvallisuusvirasto voi käyttää tarkastus- ja valvontatehtävissä apunaan tehtävään kirjallisesti valtuuttamia tarkastajia, jotka toimivat Elintarviketurvallisuusviraston valvonnassa. Valtuutettuun tarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tämän lain mukaisia tehtäviä. Valtuutetulla tarkastajalla tulee olla valtuutuksen kohteena olevan tehtävän hoitamiseksi riittävä lannoitevalmisteita koskeva tai muu lain noudattamisen valvonnan kannalta tarvittava ammattitaito.

Jos valtuutettu tarkastaja on hallintolain (434/2003) mukaan esteellinen suorittamaan tehtäväänsä, toimivaltainen viranomainen voi

määrätä jonkun muun tilapäisesti suorittamaan hänen tehtäviään. Tilapäisesti määrättyyn henkilöön sovelletaan, mitä valtuutetusta tarkastajasta säädetään.

Valtuutetun tarkastajan on tehtäviään suorittaessaan kiinnitettävä huomiota siihen, että toiminnanharjoittaja voi esittää hänelle omat näkemyksensä äidinkielellään suomeksi, ruotsiksi tai saameksi. Jos toiminnanharjoittaja ei osaa kielilain (423/2003) mukaan käytettävää kieltä, tarkastajan on huolehdittava hallintolain 26 §:n mukaisesti tarvittavasta tulkitsemisesta tai kääntämisestä.

Valtuutetun tarkastajan tulee toiminnanharjoittajan niin vaatiessa esittää kirjallinen selvitys valtuutuksestaan.

19 §

Hyväksytyt laboratoriot

Elintarviketurvallisuusviraston laboratorio toimii lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuna lannoitevalmistevalvontaan ja sivutuoteasetuksessa tarkoitettuna omavalvontaan liittyvien analyysien virallisena laboratoriona. Lannoitevalmistevalvontaan ja sivutuoteasetuksessa edellytetyyn laitosten omavalvontaan liittyvät analyysit voidaan tehdä myös muussa laboratoriossa, jonka Elintarviketurvallisuusvirasto on hyväksynyt. Muu laboratorio on hyväksyttävä, jos se on pätevä tekemään edellä mainitut analyysit EY:n lainsäädännön mukaan, tai, jos EY:n lainsäädäntöä ei ole, kansainvälisesti hyväksytyillä standardimenetelmillä taikka näidenkin puuttuessa yhtä pätevilla validoiduilla menetelmillä, jotka on tarkoitettu lannoitevalmisteiden analysointiin ja näytteenottoon. Hakemukseen liitettävistä edellytysten täyttymistä osoittavista asiakirjoista säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Hyväksyminen voidaan antaa määräajaksi. Hyväksytylle laboratoriolle voidaan asettaa sen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja muita ehtoja, jos analysoinnin kohteena olevista lannoitevalmisteista voi aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Hyväksytyin laboratorion on viipymättä ilmoitettava Elintarviketurvalli-

suusvirastolle toimintansa sellaisista muutoksista, joilla on vaikutusta laboratorion hyväksymisen edellytyksiin.

Elintarviketurvallisuusviraston on pidettävä hyväksytyistä laboratorioista julkiseen käyttöön tarkoitettua luetteloa. Luetteloon merkitään laboratorion yhteystiedot ja pätevyysalue.

Lannoitevalmisteiden räjähtämättömyyskokeita suorittavan testauslaitoksen tulee olla Mittatekniikan keskuksen (MIKES) tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan jäsenvaltion akkreditointielimen asianomaiselle pätevyysalueelle akkreditoima taikka sen pätevyyden tulee olla muulla luotettavalla tavalla varmistettu.

5 luku

Valvonta

20 §

Valvonnan järjestämisen yleiset periaatteet

Lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita on valvottava tasapuolisesti ja säännöllisesti. Valvontaa on tehostettava, jos on epäiltävissä, että lannoitevalmiste tai sen raaka-aine taikka toiminnanharjoittajan toiminta ei täytä lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa taikka tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia. Valvontatoimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia ja ne on sopivalla tavalla kohdistettava lannoitevalmisteen ja sen raaka-aineiden valmistuksen, markkinoille saattamisen, markkinoinnin, kuljetuksen, varastoinnin, käytön ja käsittelyn eri vaiheisiin.

Valvontaviranomaisen on tarvittaessa annettava toiminnanharjoittajille tarpeellisia ohjeita ja kehotuksia lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen tai tämän lain nojalla asetettujen vaatimusten noudattamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan järjestämisestä.

21 §

Ennakoilmoitusten tekeminen

Toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta

tai unionin ulkopuolelta maahantuotavasta lannoitevalmisteesta tai sen raaka-aineesta on ilmoitettava ennakkoon valvontaviranomaiselle. Ennakoilmoitusvelvollisuus ei koske EY-lannoitteita. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin siitä, mitä tietoja lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita sisältävästä erästä on ilmoitettava sekä siitä, milloin ja miten toiminnanharjoittajan on ennakoilmoitus tehtävä.

Suomeen tuotava lannoitevalmistetta tai sen raaka-ainetta sisältävä erä voidaan valvontaviranomaisen määräyksestä säilyttää tullin valvonnassa valvontaviranomaisten hyväksymässä paikassa siihen saakka, kunnes valvontaviranomainen on saanut riittävän selvityksen siitä, että lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa ja tässä laissa säädettyt ja sen nojalla annetut vaatimukset täyttyvät.

22 §

Hyväksytyt tullitoimi- ja rajanylityspaikat

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tarkemmin säätää niistä tullitoimipaikoista ja rajanylityspaikoista, joiden kautta lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden maahantuonti on sallittu.

23 §

Valvontasuunnitelma

Elintarviketurvallisuusviraston on laadittava vuosittain valvontasuunnitelma valvonnan järjestämisestä.

Valvontasuunnitelmassa on määritettävä vähintään suoritettavat tarkastukset, valvontakohdetyypit ja tarkastustiheys. Lisäksi suunnitelmassa on esitettävä valvontakohdetyyppien riskinarvioinnin perusteet ja suunnitelman toteutumisen arvioinnin perusteet.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin valvontasuunnitelmasta ja sen sisällöstä.

24 §

Tarkastusoikeus

Valvontaviranomaisella ja valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus päästä paikkoihin,

joissa lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita sekä niitä koskevia asiakirjoja käsitellään, käytetään tai säilytetään, tarkastaa kuljetusvälineitä, toiminnanharjoittajan kirjainpitoa ja 12 §:ssä tarkoitettua tiedostoa sekä ottaa maksutta tarpeellisia näytteitä maaperästä, lannoitevalmisteiden raaka-aineista ja lannoitevalmisteista. Kotirauhan piirissä tarkastuksen saa tehdä vain viranomaisen ja tarkastus saadaan toimittaa vain, jos on perusteltua syytä epäillä jonkun syyllistyneen tässä laissa rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn ja tarkastus on välttämätön rikoksen selvittämiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tarkastus- ja valvontamenettelystä sekä näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta.

25 §

Tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisella sekä valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus saada toiminnanharjoittajalta lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa taikka tässä laissa tarkoitettua tarkastusta tai valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

26 §

Euroopan yhteisön tarkastajat

Mitä 24 ja 25 §:ssä säädetään Suomen viranomaisten tarkastus- ja tiedonsaantioikeudesta, koskee myös EY:n tarkastajia. Elintarviketurvallisuusviraston on näissä tarkastuksissa toimittava yhteistyössä EY:n tarkastajien kanssa.

27 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tässä laissa tarkoitettua tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammattisalaisuudesta taikka taloudellisesta asemasta luovuttaa:

1) syyttäjä- ja poliisiviranomaiselle pakko-

keinolain (450/1987) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuna rikoksen selvittämiseksi;

2) tämän lain 17 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille ja 18 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tarkastajille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten; sekä

3) EY:n lainsäädännössä tai muussa Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tarkoitetuille ulkomaisille toimielimille ja tarkastajille EY:n lainsäädännön tai sopimuksen niin edellyttäessä.

28 §

Virka-apu

Valvontaviranomaisella on oikeus saada virka-apua rajavartiolaitokselta sekä poliisi- ja pelastusviranomaisilta lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen taikka tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

29 §

Valvontarekisteri

Elintarviketurvallisuusvirasto pitää valvontaa varten valtakunnallista rekisteriä 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista toiminnanharjoittajista. Rekisteriin merkitään:

1) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite sekä muut tarvittavat yhteystiedot;

2) toimipaikkojen osoitteet ja yhteystiedot;

3) toiminnanharjoittajan toimiala;

4) jos kyseessä on 14 §:ssä tarkoitettu hyväksytty laitos, sen rekisterinumero; sekä

5) tieto toiminnanharjoittajalle 32—37 §:n nojalla määrätystä kiellosta, rangaistuksesta ja muusta pakkokeinosta tai seuraamuksesta.

Tiedot poistetaan rekisteristä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun toiminnanharjoittaja on lopettanut toimintansa.

Henkilötietojen keräämiseen, käsittelyyn ja tallettamiseen sekä rekisteriin tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (532/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

30 §

Tiedonantovelvollisuus

Jos valvontaviranomainen tietää tai tällä on syytä epäillä, että lannoitevalmiste, sen raaka-aine tai niiden käyttö voi aiheuttaa vaaraa ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle taikka ympäristölle, valvontaviranomaisen on salassapitosäädösten estämättä ilmoitettava tästä välittömästi toimivaltaisille ympäristö-, elintarvike-, eläinlääkintä-, terveydensuojelu-, pelastus- tai poliisiviranomaisille vaaran luonteen mukaan.

31 §

Valvonnan tulosten julkaiseminen

Elintarviketurvallisuusvirasto julkaisee valvonnan tulokset. Edellä 27 §:ssä tarkoitettuja salassa pidettäviä tietoja ei kuitenkaan saa julkaista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan tulosten julkaisemisesta.

6 luku

Hallinnolliset pakkokeinot ja seuraamukset

32 §

Määräys

Jos toiminnanharjoittaja ei noudata lannoiteasetusta, sivutuoteasetusta taikka tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä, eivätkä puutteet täytä 33 §:ssä tarkoitetun kiellon antamisen edellytyksiä, valvontaviranomainen voi määrätä toiminnanharjoittajan asian laatuun nähden riittävässä määräjassa täyttämään velvollisuutensa.

33 §

Kielto

Elintarviketurvallisuusvirasto voi kieltää lannoitevalmisteen tai sen raaka-aineen:

1) valmistuksen, jollei valmistuksessa käytetty valmistus- tai säilytystila, valmistusme-

netelmä tai -laite, valmistajan omavalvontamenetelmä taikka tuote täytä sille tässä laissa tai sen nojalla taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia;

2) käsittelyn, jollei käytetty käsittely- tai säilytystila, käsittelymenetelmä tai -laite, toiminnanharjoittajan omavalvontamenetelmä taikka tuote täytä sille tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia;

3) markkinoille saattamisen tai käytön, jollei lannoitevalmiste, sen pakkaaminen taikka siitä annettavat tiedot, täytä tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia tai lannoitevalmistetta käytetään sen käyttöohjeiden vastaisesti;

4) kuljetuksen tai varastoinnin, jolleivät kuljetuskalusto tai varastointitilat täytä tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia;

5) maahantuonnin tai maastaviennin, jos se tarkastuksessa havaitsee, ettei lannoitevalmiste täytä tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa säädettyjä laatuvaatimuksia;

6) markkinoille saattamisen, jollei räjähdys- tai palovaaralliselle lannoitevalmisteelle ole tehty räjähtämättömyyskoetta tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säädöksissä taikka lannoiteasetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Kielto on viipymättä peruutettava, jos puutteellisuus on poistettu tai epäkohta on korjattu siten, ettei kielto ole enää tarpeen.

Jos asia ei siedä viivytystä, Elintarviketurvallisuusviraston lisäksi myös muu 17 §:ssä tarkoitettu valvontaviranomainen voi määrätä lannoitevalmiste-erää koskevan kiellon väliaikaisesti. Väliaikainen kielto on saatettava viivytyksettä Elintarviketurvallisuusviraston ratkaistavaksi. Kielto raukeaa, jos Elintarviketurvallisuusvirasto ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua päätöstä viikon kuluessa kiellon antamisesta.

EY-lannoitteita koskevasta kiellosta Elintarviketurvallisuusviraston on välittömästi ilmoitettava maa- ja metsätalousministeriölle.

34 §

Hyväksynnän peruuttaminen

Elintarviketurvallisuusviraston on peruuttettava 14 §:ssä tarkoitettua laitoksen tai 19 §:ssä tarkoitettua laboratorion hyväksyntä, jos laitos tai laboratorio lopettaa toiminnan, jonka perusteella se on hyväksytty. Lisäksi Elintarviketurvallisuusvirasto voi peruuttaa hyväksynnän, jos laboratorio tai laitos olenaisella tavalla rikkoo tässä laissa tai sen nojalla asetettavia vaatimuksia taikka jos toiminta ei enää täytä hyväksynnän myöntämiseksi säädettyjä edellytyksiä eikä näitä puutteellisuuksia saada korjatuiksi Elintarviketurvallisuusviraston asettamassa kohtuulliseksi katsottavassa määräajassa. Hyväksyntä voidaan kuitenkin peruuttaa välittömästi, jos se on toiminnasta ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle aiheutuvan kohtuuttoman vahingon vaaran vuoksi välttämätöntä.

35 §

Hävittämis- ja maastavientimääräys

Jos lannoitevalmisteen tai sen raaka-aineen valmistus, käsittely, markkinoille saattaminen, käyttö, maahantuonti tai maastavienti on 33 §:n nojalla kielletty, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä sen hyväksymällään tavalla käsiteltäväksi uudelleen, hävitettäväksi tai palautettavaksi lähettäjämäahan toiminnanharjoittajan kustannuksella. Päätökseen voidaan liittää määräyksiä sen täytäntöönpanossa noudatettavasta menettelystä.

36 §

Uhkasakko ja teettäminen

Elintarviketurvallisuusvirasto voi tehostaa 32 §:ssä tarkoitettua määräystä, 33 §:n 1 momentissa tarkoitettua kieltoa tai 35 §:ssä tarkoitettua hävittämistä tai maastavientiä koskevaa määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Teettämisuhkaa ja teettämistä koskevan päätöksen voi tehdä myös työvoima- ja elinkeinokeskus.

Uhkasakkoa, teettämisuhkaa ja teettämistä

koskevassa asiassa noudatetaan, mitä uhkasakko-laissa (1113/1990) säädetään.

37 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) valmistaa, teknisesti käsittelee, saattaa markkinoille, käyttää, tuo maahan tai vie maasta lannoitevalmistetta tai raaka-ainetta, joka ei täytä 5—8 §:ssä tai niiden nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä lannoitevalmisteele, sen raaka-aineelle tai niiden pakkaamiselle taikka merkitsemiselle asetettuja vaatimuksia tai erityisvaatimuksia;

2) rikkoo 9 §:n nojalla annettua tilapäistä rajoitusta;

3) laiminlyö 11 §:ssä tarkoitettua ilmoitusvelvollisuuden tai 12 §:ssä tarkoitettua tiedoston pitämisen;

4) laiminlyö 14 §:ssä tarkoitettua laitoksen hyväksynnän hakemisen;

5) rikkoo 32 §:n nojalla annettua määräystä tai 33 §:n nojalla annettua kieltoa; taikka

6) rikkoo 35 §:n nojalla annettua hävittämisen- ja maastavientimääräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *lannoitevalmistelakirikkomuksesta* sakkoon.

Elintarviketurvallisuusvirasto tekee 4 luvussa tarkoitettujen valvontaviranomaisten puolesta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua rikkomuksen saattamiseksi syyteharkintaan. Ilmoitus voidaan jättää tekemättä rikkomuksesta, jota on kokonaisuutena pidettävä ilmeisen vähäisenä. Tällöin Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa rikkomukseen syyllistyneelle toiminnanharjoittajalle kirjallisen huomautuksen, jossa häntä kehoitetaan korjaamaan havaitut virheellisydet.

7 luku

Erinäiset säännökset

38 §

Perittävät maksut

Lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen taikka tämän lain mukaisista viranomaisen

suoritteista peritään valtiolle maksuja valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan.

39 §

Palkkiot ja kustannusten korvaukset

Elintarviketurvallisuusvirasto suorittaa valtuuttamilleen tarkastajille tämän lain mukaisista tarkastuksista ja näytteenotoista palkkiota ja kustannusten korvausta.

40 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Lannoitevalmisteiden valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan on korvattava vahinko, joka lannoitevalmisteista ammattikäytössä aiheutuu ostajalle siitä, että lannoitevalmiste ei täytä sivutuoteasetuksessa, lannoiteasetuksessa ja tässä laissa sekä sen nojalla annetuissa säädöksissä asetettuja vaatimuksia taikka että lannoitevalmiste poikkeaa ostajalle tuoteselosteessa annetuista tiedoista enemmän kuin mainittujen säädösten mukaan on sallittua. Korvaus on suoritettava, vaikka vahinkoa ei ole aiheutettu tahallisesti tai huolimattomuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua korvausvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos se, jolta vaaditaan korvausta, saattaa todennäköiseksi, ettei lannoitevalmisteesta ollut vahingon aiheuttanutta virhettä silloin, kun hän saattoi lannoitevalmisteen markkinoille.

Valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan velvollisuudesta korvata lannoitevalmisteesta henkilölle taikka yksityiseen käyttöön tai kulutukseen tarkoitettulle ja vahinkoa kärsineen pääasiassa sellaiseen tarkoitukseen käyttämälle omaisuudelle aiheutunut vahinko säädetään tuotevastuulaisissa (694/1990).

41 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun valvontaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan noudattaen, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä koskeva

valituskirjelmä voidaan toimittaa myös valvontaviranomaiselle, jonka on viipymättä lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta valituslautakunnalle.

Edellä 33 §:n 3 momentissa tarkoitettua väliaikaista kieltoa koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

42 §

Täytäntöönpano

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

43 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan 26 päivänä helmikuuta 1993 annettu lannoitelaki (232/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumotun lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset ja asetukset jäävät kuitenkin, siltä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa tämän lain kanssa, edelleen voimaan, kunnes toisin säädetään.

Ennen tämän lain voimaantumista voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

44 §

Siirtymäsäännökset

Toiminnanharjoittajan, joka on tämän lain 11 §:n 1 momentin nojalla ilmoitusvelvollinen ja joka tämän lain voimaan tullessa jo harjoittaa tässä laissa tarkoitettua toimintaa, on tehtävä 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Laitokselle ennen tämän lain voimaantumista sivutuoteasetuksen nojalla myönnetty tämän lain 14 §:ssä tarkoitettua hyväksyntää vastaava hyväksyntä pysyy voimassa. Muun tämän lain 14 §:ssä tarkoitetun laitoksen, jolla on 14 §:ssä tarkoitettua toimintaa tämän lain

voimaan tullessa, on haettava hyväksyntä viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta. Elintarviketurvallisuusviraston on käsiteltävä nämä hakemukset neljän kuukauden kuluessa hakemusten viimeisestä jättöpäivästä.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 540

Laki**ilmailulain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 2005 annetun ilmailulain (1242/2005) 12 §:n 1 momentin 9 kohta, 17 §:n 3 momentti ja 164 §:n otsikko, sekä
lisätään 12 §:n 1 momenttiin uusi 10 kohta, lakiin uusi 151 a § sekä 164 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

12 §

Ilma-alusrekisteriin talletettavat tiedot

Ilma-alusrekisteriin talletetaan:

9) ilma-alukseen vahvistetut kiinnitykset ja niiden uudistamiset, kuolettamiset ja etuoikeusjärjestyksen muutokset;

10) lentopaikan pitäjän tekemä kirjallinen ilmoitus 164 §:n 2 momentin mukaisesta ilma-aluksen lähdön estämisestä.

17 §

Ilma-aluksen poistaminen ilma-alusrekisteristä

Jos ilma-alus on kiinnitetty taikka merkitty ulosmitatuksi tai turvaamistoimenpiteen alaiseksi, vaaditaan rekisteristä poistamiseen lisäksi kiinnityksen haltijan taikka ulosmittauksen tai turvaamistoimenpiteen hakijan kirjallinen suostumus. Jos lentopaikan pitäjä on estänyt ilma-aluksen lähdön 164 §:n 2 momentin mukaisesti ja ilmoittanut siitä rekis-

terinpitäjälle, vaaditaan rekisteristä poistamiseen lentopaikan pitäjän kirjallinen suostumus.

151 a §

Luvan muuttamatta tai uudistamatta jättäminen maksun laiminlyönnin johdosta

Viranomainen ei saa ilman erityistä syytä hyväksyä myöntämänsä luvan muuttamista tai uudistamista koskevaa hakemusta, jos luvasta säädettyä erääntynyttä maksua ei kehotuksesta huolimatta ole kohtuullisessa määräajassa maksettu.

164 §

Yhteisvastuullisuus lentopaikan ja ilmailua varten annetun palvelun käytössä sekä ilma-aluksen lähdön estäminen, jos suoritusta ei ole saatu

Lentopaikan pitäjä voi palveluiden antamisesta pidättymällä tai ilma-aluksen liikkeelle

lähdön estävin välinein tai rakentein estää ilma-aluksen lähdön, kunnes 1 momentissa tarkoitetut erääntyneet maksut on suoritettu tai vakuus niistä asetettu. Toimenpiteet on mitoitettava ja toteutettava niin, ettei niillä vaaranneta henkeä tai terveyttä eikä vahingoiteta paikoitettua ilma-alusta. Oikeutta läh-

dön estämiseen ei kuitenkaan ole, jos ilma-alus on lähdössä kansainvälisessä säännöllisessä lentoliikenteessä aikataulun mukaiselle lennolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 541

Tasavallan presidentin asetus
Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään ulkoasiainhallinnosta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (204/2000) 11 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Suurlähetystöt

Suomella on suurlähetystö seuraavissa valtioissa: Afganistan (Kabul), Alankomaat (Haag), Algeria (Alger), Amerikan yhdysvallat (Washington), Arabiemiraattien liitto (Abu Dhabi), Argentiina (Buenos Aires), Australia (Canberra), Belgia (Bryssel), Brasilia (Brasília), Bulgaria (Sofia), Chile (Santiago de Chile), Egypti (Kairo), Espanja (Madrid), Etelä-Afrikka (Pretoria), Etiopia (Addis Abeba), Filippiinit (Manila), Indonesia (Jakarta), Intia (New Delhi), Irak (Bagdad), Iran (Teheran), Irlanti (Dublin), Islanti (Reykjavik), Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti (Lontoo), Israel (Tel Aviv), Italia (Rooma), Itävalta (Wien), Japani (Tokio), Kanada (Ottawa), Kenia (Nairobi), Kiina (Peking), Korean tasavalta (Soul), Kreikka (Ateena), Kroatia (Zagreb), Kypros (Nikosia), Latvia (Riika), Liettua (Vilna), Luxemburg (Luxemburg), Malesia (Kuala Lumpur), Marokko (Rabat), Meksiko (Mexico D.F.), Mosambik (Maputo), Namibia (Windhoek), Nepal (Katmandu), Nicaragua (Managua), Nigeria (Abuja), Norja (Oslo), Pakistan (Islamabad), Peru (Lima), Portugal (Lissabon), Puola (Varsova), Pyhä istuin (Vatikaanin kaupunki), Ranska (Pariisi), Romania (Bukarest),

Ruotsi (Tukholma), Saksa (Berliini), Sambia (Lusaka), Saudi-Arabia (Riad), Serbia (Belgrad), Singapore (Singapore), Slovakia (Bratislava), Slovenia (Ljubljana), Sveitsi (Bern), Syyria (Damaskos), Tansania (Dar es Salaam), Tanska (Kööpenhamina), Thaimaa (Bangkok), Tsekki (Praha), Tunisia (Tunis), Turkki (Ankara), Ukraina (Kiova), Unkari (Budapest), Venezuela (Caracas), Venäjä (Moskova), Vietnam (Hanoi) ja Viro (Tallinna).

Pretorian suurlähetystöön kuuluva erillinen yksikkö on Kapkaupungissa (Etelä-Afrikka).

2 §

Pysyvät edustustot ja erityisedustustot

Suomella on pysyvä edustusto seuraavissa kansainvälisissä järjestöissä ja yhteistyöelimissä: Euroopan neuvosto (Strasbourg), Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Wien), Euroopan unioni (Bryssel), Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (Pariisi), Yhdistyneet kansakunnat (New York) sekä Yhdistyneet kansakunnat, Maailman kauppajärjestö ja muut Genevessä olevat kansainväliset järjestöt (Geneve).

Suomella on seuraavat erityisedustustot: edustusto Pohjois-Atlantin liitossa (Bryssel).

3 §

Muut diplomaattiset edustustot

Suomella on yhteystoimisto Ramallahissa (Palestiinalaisalueet) ja Pristinassa (Serbia).

4 §

Konsulaatit

Suomella on lähetetyn virkamiehen johtama pääkonsulaatti seuraavissa paikoissa: Los Angeles ja New York (Amerikan yhdysvallat); Hongkong, Kanton ja Shanghai (Kiina); Hampuri (Saksa) ja Pietari (Venäjä).
Suomella on lähetetyn virkamiehen joh-

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

tama konsulaatti Las Palmasissa (Espanja), Göteborgissa (Ruotsi) ja Sydneyssä (Australia).

Pääkonsulaattiin kuuluvia erillisiä yksiköitä on seuraavissa paikoissa: Murmansk ja Petroskoi (Pietarin pääkonsulaatti).

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministerin sijainen,
Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 542

Valtioneuvoston asetus
poronhoitovuodelta 2006/2007 maksettavasta eläinkohtaisesta tuesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 14 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 14 §:ssä tarkoitettuna tukena voidaan vakituisesti Suomessa asuville poronmistajille maksaa valtion talousarviossa vuodelle 2006 maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitetuista varoista poronhoitovuodelta 2006/2007 eläinkohtaista tukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

tujen puolisoiden samassa taloudessa asuvat yhteiset lapset ja ottolapset, jotka eivät ole täyttäneet 18 vuotta ennen sen kalenterivuoden alkua, jolta tukea haetaan. Ruokakunnaksi katsotaan myös jakamaton kuolinpesä.

Tuen saamisen edellytyksenä on, että ruokakuntaan kuuluvat henkilöt tai ne henkilöt, joiden omistamien porojen osalta tukea haetaan, eivät ole täyttäneet 65 vuotta ennen sen kalenterivuoden alkamista, jolta tukea haetaan. Tuen saamisen edellytyksenä on myös, että tuen saaja pitää muistiinpanoja harjoittamansa porotalouden tuloista ja menoista.

2 §

Tuen saaja

Tukea maksetaan vuodelta 2006 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (29/2006) tarkoitetuilla alueilla C3 ja C4 poronhoitoa harjoittaville ruokakunnille.

Ruokakuntaan kuuluviksi katsotaan aviopuolisot sekä sellaiset avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti elävät henkilöt, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi. Ruokakuntaan kuuluvat myös edellä mainit-

3 §

Tukikelpoiset eloporot

Tuen saamisen edellytyksenä, että ruokakuntaan kuuluvat henkilöt omistavat poroluetteloiden mukaan poronhoitolaissa (848/1990) tarkoitetun poronhoitovuoden päättyessä yhteensä vähintään 80 eloporoa.

Tukeen oikeuttavien eläinten omistusoikeus ja määrä perustuvat poronhoitovuodelta 2005/2006 laadittuun poroluetteloon. Poronhoitovuoden 2005/2006 aikana tehdyt porokaupat voidaan ottaa huomioon tukea myönnettäessä.

Tukea ei makseta niistä eloporoista, jotka

ylittävät paliskunnille tai niiden osakkaille määrätty suurimmat sallitut eloporojen määrät. Jos paliskunnan eloporojen määrä ylittää paliskunnille määrätyn suurimman sallitun eloporojen määrän, vähennetään ruokakuntien tukikelpoisten eloporojen määrää ylimääräisten porojen osalta samassa suhteessa kuin ruokakunnat omistavat eloporoja paliskunnassa. Eloporojen määrän jääminen 1 momentissa säädettyä pienemmäksi ei estä tuen myöntämistä ruokakunnalle jäljelle jääneiden eloporojen määrän perusteella, jos ruokakunnalla on ennen vähennystä ollut eloporoja vähintään 1 momentissa säädetty määrä.

Tukea ei makseta myöskään niistä eloporoista, jotka osakkaan olisi tullut paliskunnan hyväksymien vuosittaisten teurastussuunnitelmien mukaan pitänyt teurastaa (*teurasräs-*

tiporo). Jos ruokakunnan teurasrästiporojen määrä on yli kolme prosenttia eloporojen määrästä, ei tukea makseta ruokakunnalle lainkaan.

4 §

Tuen määrä

Tuen suuruus on enintään 23 euroa eloporoa kohti.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2006.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitussihteeri Jukka Mirvo

Nr 542

Stáhtaráđi ása hus**ealliguovdasaš lassidoarjagis, mii máksojuvvo boazodoallojagi 2006/2007 ovddas**

Addojuvvon Helssegis geassemánu 28 beaivve 2006

Stáhtaráđi mearrádusa mielde, mii lea dahkkon eanan- ja meahccedoalloministeriija ovdanbuktojumis, mearriduvvo eanan- ja šaddogárdedoalu álbmotlaš doarjagiin juovlamánu 28 beaivve 2001 addojun lága (1559/2001) 14 §` 3 momeantta vuodul:

1 §

Heivehansuorgi

Eanan- ja šaddogárdedoalu álbmotlaš doarjagiin addojun lága (1559/2001) 14 §: s dárkkuhuvvon doarjjan sáhtta fásta Suomas orru boazoeaigggádiidda máksojuvvot stáhta bušeahttaárvalusas jahkái 2006 eanan- ja šaddogárdedoalu álbmotlaš doarjagii čujuhuvvon váriin boazodoallojagis 2006/2007 ealliguovdasaš doarjja dađi lági mielde go dán ása husas mearriduvvo.

2 §

Doarjjaoažžu

Doarjja máksojuvvo jagi 2006:s máksojumái boahtti davvidoarjagis addojuvvon stáhtaráđi ása husas (29/2006) dárkkuhuvvon guovlluin C 3 ja C 4 boazodoalus bargi borramušveagaide.

Boarramušvehkii gullevažžan gehččojuvvojit náittosguimmežat sihke dakkár náittoslágán diliin oktasaš dálloalul náitalkeahtá bistevaččat orru olbmot, geat leaba ovdal leamaš gaskaneaska náittoslihtus dehe geain lea dehe lea leamaš oktasaš mánná. Borramušvehkii gullet maid ovdal máinnašuvvon náittosguimmežiid seamma dálloalul orru oktasaš mánát ja biebmománát, geat eai leat deavdán 18 jagi ovdal dan kaleanddarjagi álggu, goas doarjja ohccojuvvo. Boarramušveahkan gehččojuvvo maid juogekeahes jápminbeassi.

Doarjaga oažžuma eaktun lea, ahte borramušvehkii gullevaž olbmot dehe dat olbmot, geaid eaiggáduššan bohccuid ovddas doarjja ohccojuvvo, eai leat deavdán 65 jagi ovdal dan kaleanddarjagi álgima, goas doarjja ohccojuvvo. Doarjaga oažžuma eaktun lea maid, ahte doarjjaoažžu doallá muituimerkejumiid iežas boazodoalu boaduin ja goluin.

3 §

Doarjjadohkálaš eallobohccot

Doarjaga oažžuma eaktun lea, ahte boarramušvehkii gullevaž olbmot oamastit boazologahallamiid mielde boazodoallojagi nogadettiin oktiibuot unnimusat 80 bohcco.

Doarjagii vuoigadahtton elliid oamastanrievtti ja meari vuodđun lea boazodoallojagi 2005/2006 áigemearis ráhkaduvvon boazologahallan. Boazodoallojagi 2005/2006 áigge dahkkojuvvon boazogávppit sáhttet váldojuvvot vuhtii doarjaga mieđiheamis.

Doarjja ii máksojuvvo dain eallobohccuin, mat mannet badjel bálgesiidda dehe daid osolaččaide mearriduvvon lobálaš eallobohccuid meriin. Jos bálgesa eallobohccuid mearri manná badjel bálgesii mearriduvvon stuorimus lobálaš eallobohccuid meari, geahpiduvvo borramušveagaid doarjjadohkálaš eallobohccuid mearri liigebohccuid ovddas seamma gori mielde go borramušveagat oamastit eallobohccuid bálgesis. Eallobohccuid meari báhcin 1 momeanttas

mearriduvvon meari unnibun ii eastte doarjaga miediheami borramušvehkii báhcán eallobohccuid meari vuodul, jos borramušveagas leat leamaš ovdal geahpideami unnimusat 1 momeantas mearriduvvon mearri.

Doarjja ii máksojuvvo maid dain eallobohccuin, maid osolaš livččii galgan njuovvat bálgasa dohkkehan jahkásaš njuovvanplánaid mielde (njuovvanreasta-boazu). Jos borramušveaga njuovvanreasta-bohccuid mearri lea badjel golbma proseantta eallobohccuid mearis, ii doarjja máksojuvvo borramušvehkii ollenge.

Helssegis geassemánu 28 beaivve 2006

Eanan- ja meahccedoalloministtar *Juha Korkeaoja*

4 §

Doarjjamearri

Doarjaga sturrodát lea eanemusat 23 euro eallobohcco guovdu.

5 §

Fápmuiboahhtin

Dát ásahus boahhtá fápmui suoidnemánu 5 beaivve 2006.

Rádddehusčálli Jukka Mirvo

N:o 543

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
vuoden 2006 metsänhoitomaksun perusteesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään metsänhoitoyhdistyksistä 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (534/1998) 9 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Puukuutiometrin keskikantohinta

Metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 8 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettu koko maan vuosien 2003—2005 puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettinen keskiarvo on 30,35 euroa.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Anna Rakemaa